

Ч. 8. (92.)

Крыница, четверг дня 27. лютого (14.) 1936.

Рок III.

Орган Лемковского Союза.

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко” Крыница.

Всіх читателей, котри не вплатили іще пренумерати, просиме вирівнати якнайскорше рахунки.

Іще єст на складі **Календар „Лемка”** на 1936-й рок.

Ціна одного календара виносят **50 гр.** При замовленнях 10 календарей оплату поштову платить редакція.

Як село отчудо обнижку цін.

В послідних часах росошла ся радостна вість, же ціни промислених товарів мусят бути обнижені. Населені сел радовоють, же Правительство хоче ульжити особливо господарам, бо за свої продукти зможуть набыти тіто, што до тепер було для сельського газду за дороге.

Тымчасом ціни совсем не упали і приписи предвиджені Правительством в справі цін промислених товарів от 1. січня т. р. не вошли в жите. Возме нпр. желізо, котре мало подешевіти о 10%, але єсли хоче ся купити, то треба платити давну ціну. Купуючий домагаєт ся, же желізо подешевіло, а купець звідує ся, где таке чул. — „Дно, читал я в газеті”. — „То най вам продаст газета” отвічат купець і ціни не обнижат. Тото само єст при купні смаров, а ціна одеджи не лем не понижила ся, але іще поднесла ся.

Обнижені ціни соли о 4 гроши не тичит ся хлопа, бо хлоп т. зв. соли вареної не куповал і днеська помімо обниження ціни на 32 гр. куповати єй не може, бо в отношеню до цін продуктів рольних єст она за дорога.

Дальше треба бы также упомянуть о знесенню торгового, рогатного, ратичного і т. д. Здавало ся, же оплати злучены с в'їздом до міста сут знесесены. Тымчасом єст інаке. Зносит ся одни, а накладат ся други висши. Во многих містах позношено оплати торгови, котри ся платило в дні торгови. Оплата тата вносила праві по всіх містах от 15—20 грошей от фури. Тепер знесено тоти оплати і жадне місто не бере „торгового” бо тото єст декретом П. Президента знесене, але за то бере ся так зване „постойове”, котре поберат ся не лем в торгови, але каждого дня. „Постойове” платит ся

во многык містах не лем от фур, але такоже от гусей, кур, качок, свиней і живи-ны рогатой.

С того видно, же ся не дуже змінило, і хлопи ходят маркотни і шемрють, же Правительство собі, а спекулянты собі. Ци ж не можна найти способов, штоби так спекулянтов, як і заряды тых міст, котри обходят закони і заряджені Правительства, примусити до перестерігання виданих приписов і законов?

Заказ продажи и но- шения білого оружия.

Предсказане заряджені министров: внутренних діл, войны, а также промысла и торговлі о білом оружии и о ограничениях торговлі оружием оголошено уж урядово.

Заказує оно носити без позволеня властей: 1) біле оружие всякого рода, скрыте в предметах не маючих виду оружия (в килях, парасолях і т. д.) 2) палки гнучкы (гумовы, пружинны, скоряны и т. д.) заосмотрены в окончені с тяжкого и твердого материала, або містячих в собі вклады с такого материяла (кастеты) 3) металевы боксеры всякого рода и кольчасты пальцевы обруччи, заосмотрены в гузы, реберка и т. д. 4) шаблі, шпады, багнеты, лянцы и пики 5) всякого рода штылеты и ножи о долготі острая понад 10 цм, твердо осаджені на черенку и остро окончені 6) ножи складаны о долготі острая понад 10 цм, заосмотрены в приряд, удержанчий их по открытю твердо на черенку и остро окончені.

Постановленя о ножах не обнимают: 1) корделясы (ножи ловецкы) перезначені

до цілей ловецкых для людей посідаючих ловецкы карты, 2) такы роды ножей, штылетов и т. п., котрих ся уживат до цілей фахових в часі виконання фахової роботи.

Понадто заряджені заказує продавати слідуючи роды оружия: 1) всякі роды оружия, скрыты в предметах не маючих виду оружия, 2) всякого рода пистолеты с футералами служачими, яко кольбы, або с додатковом кольбом, 3) біле оружие, выше викчислене под 2 и 3.

Заряджені входит в жите 12. марта 1936 р.

Убийци короля Александра засуджені на тяжкы роботы.

Во Франции отбыл ся процес против хорватским терористам, оскарженім о со-участі в убийстві югославского короля, Александра, котре мало місце в минувшом року, коли король Александр приїхал до Франции.

Як знаме убито втотчас короля Александра и французского министра заграницьких діл, Барту. Головного преступника-убийцу, котрий стрілял до короля, убито на місци, трох дальших терористов участничих в нападі поймано и тых тепер суд засудил на безтермінны тяжкы роботы. Остало іще трох, котрих участь была на суді доказана, але котри укрывают ся до тепер. Тых трох суд засудил заочно, што ведля французского права ровнат ся карі смерти.

Сніжни бурі в ріжных краях Европы.

Шаліючи в минувшом тыждні в ріжных краях бурі и задуявки потягнули за собом десятки жертв.

В Болгарии згинуло до тепер 84 людей, але тото число не обнимат всіх жертв,

В Тракти жертвом сніжної бурі пало 38 людей.

На морях Азовском и Чорном шаліла буря и задувка. Численны кораблі совітски нашли ся в поважной опасности; на помоч выслано ледоколы.

В Турции в часі курявы замерзло 48 людей, утопило ся 22, а 8-ро згынуло с инших причин. Желізодорожна комуникация медже Стамбулом и Шміром была перервана.

В Польщі в часі сніжной бурі згынуло кильканадцетро люда.

На Атлантику у берегов Португаліи в часі шалючай бурі затонула ціла флотыля рыбацка, занята ловлью сардинок. 27 рыбаков утопило ся.

Што буде даліше с войном в Африці?

**Чом так поволи? Близкий конець
ци далекий?**

Война в Африці починат уж нудити. Розуміє ся, же ани италиянам в Абисини, ани самим абисинцам не єст нудно. Але людям, росшмареным по ріжных закутинах цілого світа направду нудит ся, заглядаючи кожного дня до газеты и не находячи тамничного и важного.

На початку войны выдавало ся читателям газет, же начинат ся не бодайке воєнне видовиско. Знаменито заосмотрены италияни будут зражати ся со страшными воинами короля королей, а мы будем каждого дня читати о величезных боях и ставати ся, кто кого побідит.

Тымчасом уж 4 місяцы от часу начаття войны, а до тепер ніяких великих боев не было. На початку италияни заняли праві без боев пограничный пас Абисинии на полночи, пак посунули ся под Макале и на том конець. Идут — правда — малы бой, Ту займут италияни якusi місцевость, там отопрут их абисинцы, идут бои передних сторожей, налеты италиянских самолетов с бомбами, ночные напады абисинцов, але боя великого, в котром приняли бы участь головны силы обох армии, не было.

До такого боя не хотят допустити абисинцы, котры мають ся где цофати и мають досьть часу. Они втягают поволи италиянську армию в глубину краю, чтобы их таким способом ослабити. Таке заглублене ся в глубину краю змушат италиянов до ростігання своих сил, до обсаджання своих задов, до робленя дорог через гористый край абисинский и утруднят довоз провіянтов и воєнного матеріяла. Тымчасом абисинцы спроваджают оружие, чтобы вооружити ціле населене и аж коли обчислят они, же мають виды на побіду, приймут рішительний бой. До того однак дойде не скоро. Здає ся, же аж на час послідний отложено тамсильни бои. А заносит ся, же война тата продолжит ся. Ест то война на продержане. Дуже в такой войні зависит от вытревалости и от грошей. Ци италияни здобудут ся на таку вытревалость и величезны грошевы выдатки — не відомо и прото невідомо также, кто побідит в той войні.

Против варварским методам при убою звірят.

Знаме всі, же жиды ідят лем т. зв. „кошерне“ мясо. Ведля них кошерне мясо

має ся втотчас, коли звіря ріже ся под горлом без попередного оглушения звірят. Понадо кошерне мясо може быти лем с передной части, а зады уважаны сут жидами за „трефны“. Таке убиване звірят на способ жидовский называют ся убоем рытуальным.

Велике порушене серед жидов выкликало предложене в Сеймі посла Янины Присторовой, котра домагат ся знесення рытуального убоя в Польщі, яко такого, котрый задає велики муки звірятам и через котрый часто нежиды поносят втрату. Треба зазначити, же тепер всі звірятам (кромі свиней) убиват ся способом рытуальным и то без взгляда на то, ци мясо єст перезначене для населеня християнского, ци жидов. Посел Янина Присторова жадат, чтобы в будучности всі звірятам убивано так, чтобы их передом сильным ударом в чело оглушено, а пак аж різано.

Через таке оглушене звіря не терпит так долго, бо боль чує лем до часу оглушения. Проектодательница доказує дальше, же через знесене рытуального убоя ціна живини поднесе ся, бо каждый різник буде сам мог куповати и різати звірят (до тепер все мусіл быти в сполці жид, котрый брал кошерне мясо) и обнижат ся убийняны оплаты, котры поберали при убоях рытуальных або рытуальный різник, або рытуальны громады.

Внесене тото выкликало серед жидов страшный крик, же нарушат ся им религию. На тот крик поднесений жидами и рабинами, котры зарядили молитви на цілом світі о задержанні рытуального убоя, посел Янина Пристор заявила, же не ходит ту о религии, бо оглушаны мають быти также и свині. Дальше заявила она, же не право єст ужите против религии, але сут усилия ужите религии против права, бо ціле нежидовске населене розуміє тоту справу добре и заявило ся за знесенем варварских и мучачих способов при убою зсірат.

Ошусты вербуют людей на виезд до Африки.

На окраинах всходных грасує шайка агентов, котры развивают нелегальну акцию вербункову на мнимый выїзд до Альгерса, Туниса и Марокка в Африці.

Ошусты, чтобы внушити ку собі довіре, оповідають селянам, же вправді еміграційны власти с близше незнаных причин не выдают позволень на выїзд кандыдатам религии православной, але незадолго, ведля „певных вістей“, якы они мають, власти позволяют выїзджати до Африки.

От легковірных „кандыдатов“ поберают ошусты досить высоки оплаты тытулом „вписового“ и вылуджуют гроши на мнимы кошты, звязаны с уладженем формальностей при выробленю документов подорожи.

Понеже ціла тата акция єст обчислена на вызыск и розсіване неправдивых информаций, прото Еміграційный Сындыкат перестерігат всіх заинтересованих выїздом — перед ошустами.

В ділих выїзда на еміграцию и одержаня безплатных інформаций и порад належит звертати ся виключно до Централі Сындыката Еміграційного в Варшаві ул. Круля Альберта I-го №р. 7., або до Отділов Емігр. Сындыката на провінции.

Як живе бывший организатор красной армии, Лев Троцкий.

В Норвегии недалеко Осло, на одном домі єст прибита табличка с написом: „Людовик Гансон, купець“. Кто однак обсервує трыб житя властителя того дома, скоро нерекончат ся, же властитель не занимат ся купецтвом.

Тым „Людовиком Гансоном“ єст никто другий, лем Лев Троцкий, найближий товариш Ленина, перший комисар заграницьких діл совітской Росии, а погодивше комисар войны и организатор красной армии,

Засуджений в р. 1928, Сталином „за опозицію и контрреволюционизм“ на ссылку, утек по рокови с Сибири и глядал азыля в державах европейских. Осіл на короткий час на малом острові под Цареградом, аж наконец приняла ёго Норвегия.

В купленом за 250.000 зл. домі осіл Лев Троцкий, а норвескы власти вписали ёго, яко Людовика Гансона. Троцкий держит у себе 4-ох детективов, котры стережут ёго, бо чорт не спит, а Троцкому не бракує врагов так серед комунистов, як и емігрантов.

С чого живе Лев Троцкий? Тыт, напевно не с того, што достал по отцу Давиді Бронштайні, маломісточковом аптыкарі на Україні. Также Правительство совітске не платить ёму пенсіи. Его враги голосят докучливо, же єст он на удержаню голендерского магната нафтowego, Детердинга, котрый не терпит владітелей Кремля, але тото неправда.

Троцкий доробил ся на писательстві — именно в часі выселенчества. До недавна велики амерыкански газеты платили ёму по 8000 дол. за 1 артыкул, а книжкы ёго, от котрых брал гонорал в высоті половины ціны екземпляра — росходили ся в накладах полмільонных.

Троцкий не выїде уж с Норвегии. Не через якыси семтымент до того народа або краю, але прото, же ёго житя уж не много, бо он має сухоты легких и почок.

Можна зрозуміти, якы чувства нуртуют в нем, — 56-літнем человікі, коли заклинат лікарей, чтобы своим знанем продолжили ёго жите. Не о дуже — лем тилько, чтобы старчило ёму часу окончти свою послідну книжку: „мой тестамент“, на котру ждуть уж амерыкански издателі.

ТАКИЙ СВІТ.

Нарікаме небораки на мизерны часы: А тыт часы все однакы, лем люди сут фрасы.

Скупы, хитры, самолюбы, без чести, без віри, На друг-друга щирят зубы, як бы дики звіры.

Честь и правда, любов, згода — днес пусты слова, Така вышла в світі мода, нахальна — чортова...

Каждый лем в пінязі вірит, в богатстві потуга, Ведля грошей світ тя мірит, а не по заслуках.

С помеж великой масы людей труд найти человека. Што то буде, як то буде, што нас завтра чекат?

Асафат Потыкач.

Длячого отрекли ся прадідного руского імені.

Ріжни цыганства и дурачества пишут львовськи редакторы українського „Нашого Лемка” а нич им так тяжко не приходит, як витолковати рускому лемкови, чом он мал бы отречи ся свого прадідного руского імені, своєї славної истории и переоначити ся в українца.

Бо можна писати всяки цыганства о славі и силі українського сеператизму, о японцах и англичанах, котры интересуют ся українським „питанням”, о абисинцах, котры барз люблят наших українців — во всю то тоже наш лемко аж и повірити, бо то вою не видит, не переживат, одним словом, не може так легко сконтрольовать и розумом оцінити. Но єсли скажете днеська зрілому лемкови, котрый має здоровий хлопський розум, што от днешнього дня он має переоначити ся в українца, змінити свою руску народность на українську, мало того, єсли скажеме єму, што он от давна українець, што діди-прадіди єго були и чувствовали себе українцами, то он выбушит (вирече) на вас очи и начне над тым роздумовати.

Недавно писали мы о том, як то якісі українські „учені” из Нашого Лемка” пояснял, длячого українцы мусили отречи ся руского імені. Гварил, што длячого, бо тото імя, язык и историю присвоили собі (украли) беззаконно москалі и длячого мы мусиме свою назну змінити. (Штоси так, як змінят ся замок от мешканя, як затратит ся ключ, або єго ктоси украде, — штоби пак не мог злодій тым ключом достати ся до мешканя.

В третом числі „Нашого Лемка” с 1. лютого 1936. находиме допись о. Николая Мілянича, пароха из Мочар под заглавем „Правдива история про село Щавник на Лемківщині”, в котрой медже другим пише он таке: „Давнійше за княжих, польских и австрійских часів звався (народ живучий в Щавнику и взагалі на Лемковщині) Русю, Червоную Русью, а тепер по сьвітовій війні міняє назну на українців, з ріжних оглядів більше для нього підходячу. Кожний західний народ з бігом часу и поступу міняв свою назну: лятини на римлян-уталійців, готи на герман и дайтше, ляхи на поляки і т. п. Чому тільки русини малиб стояти на місци”?

Бот вам руски лемки яке виходить!

Значит ся, то належит до поступу и длячого они тепер перезвали ся українцами, за 50. літ може перезвати ся волыняками, а за дальших 50. літ мазепинцами, бо як поступ, то поступ.

Але писанина тата не лем смішна, але и ложна, цыганська.

Передовсем отец парох исторык, наводячи приміри из перед двох тисячей літ забыват, што и о нас всіх славянах можна сказать тостамо, бо и тоты племена, котры в передисторичных часах жили на наших землях звали ся „сарматами” а ище перве „сцитами”, але от часу, як пришли до той степени зрілости, што яко славяне, одни сут руснаки, други поляки, чехи, серби и т. д., то яка єст причина, штоби мы дальше міняли свои національні назну?

Забывают также парох-исторык, што тата зміна назну лятинов на римлян, а пак на італійцов наступила не так собі для самого „поступу” для моды, для зміны фасона, але наступила по страшных историчных потря-

сенях, які пережили всі народы, входячи в склад світової римської держави наслідком нашествия племен германських, а погодивше диких племен гунов, котры раз на все знишили світову римську державу, а на цілі століття знишили римську культуру, и одним словом до горы ногами перевернули цілу Европу. В тих страшных часах гинули безповоротно не лем цілі державы, але цілі племена и народы пропадали безслідно. Прото и не дивно, што по лятинах пришли новы племена, новий народ, котрый принял назну італьську, но не можна ніяк сказати, што был то тот сам народ, бо лем край-земля остала тата сама, а змінил ся народ, слідовательно змінила ся и єго назна.

А уж барз планно трафил отец-исторык на готов и герман, бо то таксамо як бы хотиси сказал: чехи змінили назну на славян: бо именно готи, то лем одно из германських племен, так як чехи, то лем оден из славянських народов, а назна герман также означала все цілу групу народов європейських, до котрих належат днешни: німци, шведи, французи, норвежци и англо-саси. И єсли німци звали себе также и германами, то лем таксамо як серби, чехи, поляки и други признают ся до того, што сут славянами.

Помішали вы отче-исторык и понята и назну цілых груп племенных и народов и не застановили вы ся над тым, же с научной стороны выйде с того лем сміх.

Врешті пише парох-исторык, што ляхи змінили назну на поляков.

Уж не лем чоловік інтелігентний, але послідний неук знає, што поляки сами ніколи не звали себе ляхами. Перший літописец наш Нестор называет ляхами славянськими племена над Вислом и Одром, но позатим назну той не встрічат ся ни у исторыков западных ни восточных. И єсли сусіди, а особено мы руснаки уживали да-коли на означене поляков назну „ляхи” то лем в значеню ворожком, недоброжелательном, иначе говорячи прозывали поляков ляхами.

Тож виходит отче-исторык, што аргументы ваши лем так на перший погляд трафни, но в річи самой фальшивы и без научного основания.

Бо длячого то баварцы, стырийцы и прусаки не перестают себе звати німциами (дайтше) и не выдумуют нации баварской, стырийской, пруской?

Длячого польські мазури або кашуби не оставляют своєї прадідной назну и не глядают нової?

Длячого то они не таки поступовы як наши українцы?

А ци имя, взгляндо назва якогоси народа то так як капелюх, портки або сердак, котрый можна змінити стосовно до моды и поступа?

Преця имя народне звязане так тісно с данным народом, як душа с тілом. Як не можна души отлучити от тіла и всадити якusi нову душу в тото само тіло, так не можна покидати народного имени, освяченого кровю и трудом десяток поколій наших предков, а глядати нової назну.

Старали ся німци и медже поляками найти отступников и готовили ся на Шлезку сотворити нацию шлезаков, а над балтийским морем сотворити нацию мазурску.

Нашли уж и медже поляками редакторов для шлезацких и мазурских газет, нашли ся тоже и німецкі учены, котры почали уже творити историю для тых новых наций, лем на счастє медже самыма шлезаками и мазурами барз мало нашло ся таких, котрим сподобала ся тата нова мода, тот модерный „поступ” и не захотіли они міняті свого національного имени и ставати орудем в руках німецкій интриги.

БОСЬКО — ПОВІТ САНOK.

Радуй ся и величай душо Велички! Радуй ся душо українска! Довершуєте України на крови и смертельних жертвах своїх братов. Не досьть вам жертв Талергофа и світової войны, воюєте дальше терором, злобом, саботажами, мордам и угрозом заганяте до свого українського табора.

Примір того дают події с громады Босько пов. сяноцкого. До часу, коли был парохом в Боську пок. о. Вишневский, была медже народом згода. Перед килькома роками пришол до нас о. кат. Головач, пак о. Сальо, а по нем о. Величко и начала ся робота українізації села. С проповідальниць выпали ся слова про Україну. Кажда неділя приносila вірним ріжни байки в роді таких, же Христос пришол медже українців, же апостолы голосили слово Боже українцам, же Володимір Великий, князь український крестил українців в Дніпрі и много, много інших, от которых уха пухнут.

Поза церквом ігомосці наганяли до свого табора через гостинки для селян в своїй хаті, через свячену воду, коляду, а найбільше через своих наганячей, котры за чарку горілки и картофляни шныці ішли в село дурити. И довели людей до звады, битки и авантур, котры не устают в селі.

Дня 2 лютого устроили наши люди просфору в прыватном поміщеню. Ест в селі дом с сальом, выбудованый за громадскими гроши, але там не нашло ся місце для „кацапів”. Комитет попросил о. Величку о посвячене просфоры, але тот отвітил у себе в хаті, а потом в церкви, же не приде, бо там буде авантура, ци непорозумлене. (Інтересно, откаль вы отче уж передом знали, што там буде непорозумлене?)

На просфору пришло понад 100 гостей. Просфору посвятил о. Професор Секежинский с Сянока. Интелигенции явило ся около 20 и всю отбывало ся красно. Промовляло много гостей; співали коляды и рускі пісні. Аж о год. З-ой начали метати каменями (передом метали піском в окна) до хаты, и співати: „не пора москалеви и ляхови служити”, хотячи тым спровоковать авантuru. До авантурістов вишли члены комитета и за-звозвали их до заперстання авантур. Втотчас авантурісти шмарили ся на комитетових и побили тяжко 66-літного Василия Романа и єго сына. В авантурі принимали участь громадски радни: Антоний Теплый, Николай Теплый и килькох других.

То сут результаты українські роботы українських священников, котры уж от дітини вщеплюют людям ненависть. Повысше описаный случай нехай буде для наших церковных властей доказом ширеня християнської любви через українських священников, а для наших людей науком и пересторогом перед того рода священниками, котры тепер увірюют всіх, же в Талергофі сідили українцы, а як, не дай Бог, вспыхнула бы война, то напевно выдадут неодного на шибеницу и неоден застогне и неодна мати и родина заплаче!

Сусід.

Што чути в світі.

Вашингтон: Президент Рузвелт переслав до президента Аргентыны писмо, в котором пропонує скликати конференцию всіх американських держав. Ціль той конференции має бути обезпечене міра медже американськими республиками.

Нью-Йорк. Американське правительство рішило депортовати со Сполучених Держав Поль. Американських всіх чуджих граџдан, котрих засудили американські суди на кару понад 10 літ тюрми. Таким способом Європа достане прекрасний подарунок, зложений с перешло 500 преступників. Преступників перевезе ся на нарочном кораблі, котрий буде об'їзджати поодиноки держави і висаджати на сушу их граџдан. Корабель буде експортованый через корабель торпедовий.

Нью-Йорк: В Сполучених Державах мають вибудувати 2 нови океанічни великаны о вмістимості 100.000 тонн кождий с по-міщенем на 10.000 людей. (Дотеперешний найбільший корабель пасажерський „Кеен Мери“ має 72.000 тонн). Пароход тут должини 375 метров, ширини 43 метри, має плинути со скоростю 70 км. на годину і має коштовати по 50 мільйонов доларов кождий. Пароходи будуть мати лем одну клясу, притом кошты переїзда будуть виносити 50 до 60 дол. без удержання. Пасажери будуть могли істи в нарочних реставраціях по доступных цінах.

Вашингтон: Сенатор Бораг с республіканської партії принял кандидатуру на президента Сполучених Держав Польщ. Америки.

Білград: В югославському парламенті дошло в часі бюджетної дебати до битки. На членов правителственной партії шмаріли ся посли опозиції и начали битку. Одного посла ранили. Засідане парламента отложенено на тиждень.

Паризь: Англія має виступити в Римі с новим предложенем міра в конфлікті італіянско-абисинском. Если Италия не згодит ся на пертрактации, то Англія рішиш ся старати о ухвалу Лиги Народов, уповажняючу ю до акtyвного виступленя против Италии в обороні Абисинии.

Асмара: Италиянські газеты подают, же их войска отнесли велику побіду коло Макале. С 80 тысяч абисинських войск 30 тысяч находит ся в неладі. Гора Арадам опанована. Абисинські втраты велики. 20 тысяч люда утратило боєспособность. Втраты италіянські мають виносити около 400 убитых и 500 раненых. Абисинцы 12 раз порывали ся до агаки. В часі боя италіянські летчики безперерывно бомбардовали ворога.

Ніца: Король румунський Кароль, жиучий тепер в Ніци зявил, же без взгляда на токо, што ся стане, армия румунська найде ся все на стороні армии французької.

Прага: В часі бюджетной дискусии в ческом Сеймі референт, посол Ремеш ствердил, же за час 5-х літ т. є. от 1930 до 1935

бюджетный дефицит выносит 6 мільярдов 100 мільйонов корон ческих.

Наміреном подорожом Литвинова до Токио интересуют ся живо всі світовы газеты. Тота подорож єст знаком, же так Советы, як и Япония не хотят допустити до вибуху войны совітско-японской.

Харбин: Медже войсками вішної Монголии и мандзурско-японским дошло знова до конфлікта. Монгольські войска заатаковали на самоходах панцерных отрядів японско-манджурских, але по парогодинной борбі мусіли отступити.

Берлин: На штрееці Берлін-Гамбург отбыла ся пробна ізда електричного поїзда, зложеного с трох вагонов. Поїзд осягнув скорость 205 км. на годину.

Мадрид: В Іспании отбыли ся выборы, котры принесли рішительну побіду лівої партії, во главі котрої стоїт бывший премьер Азана. Его вичисляют уж тепер, яко будучого шефа правительства.

В Парагваю вибухла революция. Президент Парагвая, Ауала утек со столиці. Революция повстала в армии. 4.000 здемобилизованих вояков по вояні с Болівію обалило правительство. Войска вірны правительству поддали ся революционерам. Революционеры опанували столицу Парагвая Асунсьон. Президент Ауала зреє ся президентури и революционеры прирекли єму, же не стане ся єму нич злого.

Вісти с краю.

Варшава: Министер заграницьких діл г-н Бек выїде в найближшом часі на запрошене бельгійского правительства с офіційном візитом до Брюсселя. Візита тата має послідовати 2-го марта.

Варшава: П. Президент Р. П. помиловал бывшого посла Д-ра Прагера, котрий был засуджений на кару ареста в процесі Брестком.

Варшава: Драматична сцена росограла ся в тых днях в Пущі Біловескій. На спровадженого до пущи со Швеции росплодового жубра, котрого куплено за 100 тысячей

злотых, шмарил ся старий жубр. Он перервал огорожене с грубых бельок и начала ся страшна борба, котра тревала 11 годин. Не помогли струи студеної води, котром зливано роз'юшены звіри, не помогло страшне огнем. Аж острый запах запаленої сірки росогнал воюючих быков. Новий жубр єст сильно поранений.

Варшава: Премьер прусский Геринг приїхал до Польши на ловы до Біловескій Пущи.

Варшава: Новсименованый посол Чехословакии Д-р Юрий Слявик приїхал до Варшавы дня 17.II.

Фабрики гумових виробов обчислили, же в послідном році продано т. зв. народного обутя, купованого через сельске населене о 40% менше, як в ноці попередном.

Міністер німецький Д-р Франк по отбытых офиційных ловах поїхал до Кракова и Закопаного.

Котовиць: Власти воєводства шлеского приступили до ликвидации тайной организації німецької, котра от пару місяцов розвивала противзаконну діяльність на Горищем Шлеску.

В неділю, дня 1. марта 1936 о год. 2-го
отбуде ся

в Андреївці в салі читальні

Обще Собране

ЧЛЕНОВ ЧИТАЛЬНІ,
на котре дооколичну интелигенцию
и всіх русских людей запрашат
Виділ читальні.

Важне для нас всіх

В понеділок дня 3 марта о год 12.
в дому г-на Евстахия Милянича в Му-
шині на ринку отбуде ся

Основательне собране

ГУРТОВНОГО КООПЕРАТЫВА
для сел положеных вокруг Мушины.
Просит ся всіх вйтів, солтысов, скле-
паров и свідомых людей прибыти чис-
ленно на токо собране. Реферат о ко-
операции выголосит г-н Яновицкий
с Крыници.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІЯМ ВІНО,
НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ

заасекурує ся
в асекураційном Товаристві

Віта и Krakowske
во ЛЬВОВІ

Асекурацию принимают на цілой Лемковщині
представителі: гг. Осиф Яновицкий – Крыница-Село и Ми-
хайл Перелом – Сянок.